

03
2022
XII. ROČNÍK
ZALOŽENÝ
V ROKU
2011

FARSKÁ RODINA

JÚL - SEPTEMBER 2022 | TROJMESAČNÍK SPIŠSKONOVESKÝCH KATOLÍKOV

INTERNET A KREŠŤAN

4 - 5

**ROZHOVOR:
V TANDEME**

8 - 9

**KRV KRISTOVA -
PLODNÝ VINIČ**

10 - 11

**„CHOĎTE DO CELÉHO
SVETA A HLÁSAJTE
EVANJELIUM.“**

Ktovie, čo by si pomyslel ten tucet učeníkov, ktorých si Ježiš vybral, aby hlásali evanjelium, keby boli videli, že ani po 2000 rokoch ešte mnohí nebudú poznať radostnú zvesť o spásе, o milosrdnom Bohu Otcovi, o nebi, o novej kvalite života? Veď oni vďaka mocnému pôsobeniu Božieho Ducha boli hnaní túžbou svedčiť a zvestovať Krista celému svetu. Urobili pre to dosť, alebo málo?

Aj my sme Ježišovi učeníci. Aspoň sa za takých, dúfam, pokladáme. Naša úloha pri evanjelizovaní sveta je totožná s tou, ktorou Ježiš poveril svojich prvých nadšencov: „Chodte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu.“ (Mk 16, 15) Čo je však na tejto misii v súčasnosti iné, sú niektoré prostriedky, ktoré môžeme použiť pri jej naplnení. Najdôležitejší z nich však zostáva - TVOJ, MÔJ, NÁŠ každodenný život.

Nezabudnem na svoju prvú púť do Medžugoria v roku 1993. V Mostare sa strieľalo, náš autobus zastavovali a pravidelne kontrolovali vojenské hliadky. Videli sme ranených, ktorých privádzali do Medžugoria vrtuľníky. Dojímali nás muži v maskáčoch, kráčajúci s vážnou tvárou a ružencom zaveseným na krku. Počuli sme svedectvá o vojnových zverstvách a stretli sme sa s mladou ženou, ktorej tragicky zahynula celá rodina...

A popritom nás, paradoxne, obklopoval až neuveriteľný, priam fyzicky zakusovaný pokoj, radosť z modlitby, zo svätých omší a adorácií, z Ježišovej prítomnosti v Eucharistii, zo svedectiev vizionárov, z prítomnosti Matky Božej počas zjavení, z vrúcnych spovedí, zo spolupútnikov z celého sveta, z konvojov kamiónov s humanitárnou pomocou, z hompálajúcich sa ružencov v rukách malých aj veľkých, zdravých i chorých, mužov a žien, jednoducho z prežívanej lásky...

Najväčším darom tejto mimoriadnej púte bola PREMENA. Odišli sme iní, ako sme tam prišli. Došli sme sklesnutí, uzavretí, ubolení, zahľadení do seba a odišli radostní, nadšení, milujúci, plní chuti svedčiť o tom úžasnom Bohu, v ktorého veríme, ktorý je medzi nami živý a hlavne, odišli sme odhodlaní meniť život k lepšiemu...

Prajem nám všetkým, aby svet zreteľnejšie pocítil naše Bohom sytené a dobrotou „oťažkané“ srdcia a „nakazil“ sa našim nadšením pre Krista a jeho kráľovstvo lásky.

Viera Kubovčíková
šéfredaktorka

PRIVÍTANIE NOVÝCH KŇAZOV VO FARNOSTI

MÁRIA HOLLAAROVÁ

Začiatkom leta, ako býva zvykom, nastala výmena kňazov v našej farnosti. Rozlúčili sme sa s p. dekanom vdp. Slavomírom Gallikom a p. kaplánom Martinom Bartošom a privítali sme p. farára vdp. Jána Záhradníka a p. kaplána Adama Konkola. Myslime na našich kňazov vo svojich modlitbách!

PREDSTAVENIE NOVÉHO KAPLÁNA ADAMA KONKOĽA

Pán kaplán Adam Konkol

Volám sa Adam Konkol a som rodák z Novej Lubovne. Som váš nový kaplán, ktorý k vám prišiel z Popradu – tak ako pán kaplán Mário. (Kto má v tom prsty...?) Pochádzam z krásnej dediny Nová Lubovňa. Tu som prežil nádherné detstvo s otcom a mamou a mojimi tromi staršími súrodencami. Áno, som najmladší a áno, najrozmaznanejší, ale nie veľmi. Doma do dnešného dňa gazdujeme. Teda práca mi je blízka. Mám rád jazdu na traktore, prácu s ním a všetko, čo sa týka gazdovania a starostlivosti o domáci statok.

V rodnej dedine som navštevoval základnú školu. Počas tohto obdobia som fungoval vo farnosti v spoločenstve eRko – ako dieťa a potom ako animátor - a tiež vo farskom detskom zbore, ktorý zaviedol Viktor Pardeľ.

Pokračovanie na str. 6

DUCHOVNÉ SLOVO

ŠÍRENIE EVANJELIA V SÚČASNOSTI

ADAM KONKOĽ, kaplán

Keď sa opýtali emeritného pápeža Benedikta XVI., ktoré evanjelium je najviac čítané v dnešnej dobe, odpovedal: „Sme ním my, kresťania.“

Ak chceme šíriť evanjelium – posolstvo Ježiša Krista – dobrú a radostnú zvesť – môžeme v súčasnosti urobiť dve veci: prvá - uveriť tomu, druhá - žiť podľa toho.

Pápež František hovorí, že ak chceme šíriť evanjelium v dnešnej dobe, máme použiť svedectvo svojho života. Svedectvo, ktoré je príťažlivé. Nech ľudia na našom živote vidia, že život s Kristom je radosť a odvaha, sila zvládať ťažkosti, ktoré prichádzajú. Je potrebné ukázať ľuďom aj bez slov, že som rád a šťastný, že som veriaci a kresťan – lebo niekedy sa mi zdá, že mnoho ľudí a katolíkov na Slovensku vníma vieru a vzťah s Ježišom ako bremeno, kríž, ukrižovanie bez radostného a slávnostného Kristovho Zmŕtvychvstania. Šírieme evanjelium – dobrú zvesť, nie armagedon. Na toto netreba zabúdať.

Je veľmi dôležité, aby sme v prvom rade sami rástli vo viere. Nachádzali si čas na Ježiša, modlitbu, čas na seba a tak budovali svoj živý vzťah s Bohom. Potom budeme schopní v súčasnom svete zdieľať evanjelium s druhými ľuďmi jednoducho a spontánne. Možno to bude pri našich rozhovoroch pri káve, kde budeme uplatňovať rady Ježiša a nebudeme podporovať zlo a ohováranie. Bude to možno pri zdieľaní informácií na sociálnych sieťach, kde sem-tam pridáme príspevok ako sme navštívili nejaké pútnické miesto, alebo prezdieľame nejaký kvalitný duchovný článok alebo postneme (pridáme) fotku prírody, či zážitkov na naše sociálne siete a náš komentár upriami ľudí k Bohu a duchovným hodnotám. Môže to byť v našej práci, kde svojimi slovami, rozhodnutiami, gestami a vzťahmi s ostatnými kolegami ukážem, čo reálne znamená byť kresťan. Napríklad tým, že pomôžem, neohováram, vytváram jednotu, dokážem sa obetovať, ale nenechám sa využívať – budem podporovať spravodlivosť a niekedy urobím niečo navyše. Možností je veľa a láska je kreatívna.

Sv. František z Assisi, ktorý poslal svojich priateľov šíriť evanjelium povedal: „Chodte do sveta a evanjelizujte. A ak to bude treba, aj slovami.“ Tieto slová sú aktuálne aj dnes. Máme ísť, no nie sami, ale spoločne – potrebujeme spoločenstvo, tam sa viera buduje, zdieľa, formuje, preto vás aj ja pozývam vstúpiť do farských spoločenstiev. A potom poďme, žime a ohlasujeme Krista - najmä svojím životom. A ak to bude potrebné, použeme aj slová.

CIRKEVNÉ DIANIE

SVET, SLOVENSKO, DIECÉZA

PETER MARHEFKA

Pápež František absolvoval v dňoch 24. - 30. júla 2022 šesťdňovú apoštolskú cestu do Kanady. Mottom odprosujúcej púte bolo „Spoločne kráčať“.

„Pán vás pozýva stráviť prázdniny s ním, na tom najšpeciálnejšom mieste, aké existuje: vo vašom srdci.“ Takto pozdravil pápež František mladých, zidených na medzinárodnom festivale Mladifest v Medžugorí, ktorý sa konal 1. - 6. augusta 2022. Motto v poradí 33. podujatia bolo: „Učte sa odo mňa a nájdete pokoj.“ (porov. Mt 11, 28 - 30).

Diecézný synodálny tím začiatkom júla 2022 vytvoril záverečnú syntézu za celú diecézu, ktorá bola zaslaná na sekretariát Konferencie biskupov Slovenska. Tento dokument je možné nájsť na www.kapitula.sk. Tešíme sa na ďalšie kroky, ktoré budú nasledovať na kontinentálnej úrovni a nakoniec počas zasadania Synody biskupov v roku 2023.

V tomto roku uplynulo 100 rokov od konsekrácie Baziliky Navštívenia Panny na Mariánskej hore v Levoči Božím sluhom Mons. Jánom Vojtaššákom, ktorá sa udiala 2. júla 1922.

V nedeľu dňa 3. júla 2022 vyvrcholila púť na Mariánskej hore v Levoči, ktorá sa v tomto roku konala v duchu prežívaného Roka rodiny a odkazu X. svetového stretnutia rodín v Ríme.

Na sviatok sv. Brigity dňa 23. júla 2022 zložila vo farskom kostole sv. Ondreja v Ružomberku sľub nová generálna predstavená Kongregácie milosrdných sestier sv. Vincenta – Satmárok, sestra M. Irena Alžbeta Kopanicová. Slávnostnú svätú omšu celebraval diecézný administrátor Mons. Ján Kuboš.

Dňa 27. júla 2022, na liturgickú spomienku sv. Gorazda, sme pripomenuli 20. výročie biskupskej vysviacky spišského diecézneho biskupa Mons. Štefana Sečku. Vyprosujeme mu večnú spásu a ďakujeme Bohu za 18 rokov jeho pôsobenia v diecéze!

Štvordňové Národné stretnutie mládeže T22 v Trenčíne trvalo do 31. júla 2022 a bolo oficiálnou prípravou na Svetové dni mládeže za účasti pápeža v roku 2023 v portugalskom Lisabone.

Dňa 27. júna 2022 vo farnosti Ferčekovce po definitívnom dokončení – inštalovaní nového oltára a svätostánku – konsekroval Kostol Fatimskej Panny Márie spišský diecézný administrátor Mons. Ján Kuboš. Kostol začali stavať veriaci v roku 2007 pod vedením niekdajšieho farára – dekana vsdp. Antona Mišeka. Neskôr v roku 2013 vznikla nová farnosť Ferčekovce, ktorej prvým farárom sa stal vdp. Lubomír Vojtaššák.

V sobotu 6. augusta 2022 bola v Zákamennom na Pamätný deň smrti Božieho sluhu biskupa Jána Vojtaššáka celodiecézná púť. Biskup Vojtaššák zomrel 4. augusta 1965 v českých Ríčanoch.

Ctitelia sv. Filomény sa stretli vo farskom Kostole Narodenia Panny Márie v Spišskom Podhradí, kde slávil deväťdňovú prípravu, t. j. novénu na hlavnú púť k malej - veľkej svätici sv. Filoméne, ktorá vrcholila slávnostnou sv. omšou 11. augusta 2022. Filoména je patrónkou detí Máriiných, ako aj patrónkou v ťažkých životných situáciách.

Zdroje: www.vaticannews.va, www.kapitula.sk, www.tkkbs.sk, www.snu.fara.sk

INTERNET A KREŠŤAN

LUCIA SMOLEJOVÁ

FOTO: MILOŠ FILA

Pokrok v živote človeka

Pokrok dnes spájame s modernými technológiami a neuveriteľne rýchlym vývojom vpred. Človek ani nestačí sledovať, čo všetko vedci vynali, čo nám uľahčí život, čo nám zrýchli poštu, prepravu či spojenie s inými. Postupne sa to k nám dostane a začneme „techniku“ používať.

Vynálezy boli súčasťou života ľudí odnepamäti. Koleso, písmo, hlinené doštičky, zavlazovacie zariadenie, papyrus, pergamen, papier, či iné. Áno, rozvoj spoločnosti so sebou prináša aj rôzne vynálezy a prostriedky, ktorými si ľudia život uľahčili. Zrýchlili napríklad prevoz tovaru, svoju dopravu z miesta na miesto, zlepšili možnosti pestovania, umožnili zachovať myšlienky pre budúce generácie. Mladšia generácia mala v porovnaní so staršou vždy nejakú výhodu. Súčasťou ich života už bolo niečo, k čomu sa starší len dopracovali a mladí to brali ako samozrejmosť.

Tak to je aj s internetom. Spája, no aj rozdeľuje, rozširuje naše vedomosti, ale núti nás aj rozlišovať medzi pravdou a konšpiráciou. Zrýchľuje prenos informácií, ale dostáva nás aj „pod tlak“, že všetko treba stihnúť ešte dnes a do istej hodiny. Skrakuje vzdialenosti, spríjemňuje voľný čas, umožňuje navštíviť miesta, kde sme ešte neboli, chodiť po uliciach, ktoré sme ešte neprešli, inšpiruje, motivuje. Od kedy?

Pozrime sa stručne na **históriu internetu** podľa encyklopédie poznania na internete:

V roku 1969 americká agentúra ARPA prišla s myšlienkou, aby boli prepojené jednotlivé počítačové systémy univerzít a výskumných stredísk medzi sebou. Firma BBN bola poverená, aby vypracovala štúdiu

o rôznych možnostiach **prepojenia výskumných centier** s počítačovým systémom ministerstva obrany. BBN naozaj navrhla protokol siete a počítač pre riadenie siete napokon nainštalovali na univerzite v Los Angeles. V nasledujúcich rokoch sa pripájali ďalšie univerzity a počítače, prvá sieť sa nazývala ARPAnet a bola úspešná.

Veľkým zlomom v rozvoji sieťovej pošty bolo zavedenie **znaku @**. Navrhol ho americký počítačový inžinier Roymond Tomlinson, a tak vyriešil problém ako oddeliť meno adresáta od e-mailovej adresy. Tento znak sa nevyskytuje v nijakom mene a pre bežného používateľa nemá nijaký význam. Začal sa používať celosvetovo. V roku 1974 vznikol protokol TCP/IP (Transmission control protocol/internet protocol), bol sprístupnený zadarmo a bez obmedzenia, čím bola poskytnutá informatikom na celom svete základná technológia na prácu počítačov v sieti a ich prepájanie. V USA sa rýchlo rozvíjala aj emailová komunikácia.

V roku 1979 vedci z rôznych univerzít na svojom stretnutí vytvorili sieť CSnet (Computer science research network) a o rok neskôr navrhol Vinton Cerf prepojiť ARPAnet a CSnet. Rok 1980 sa stal rokom **zrodu skutočného internetu ako súboru viacerých nezávislých sietí**. Internet sa využíval najskôr v akademickom prostredí.

Ďalším prelomovým rokom bol rok 1989, keď vznikol **web**. Pracovník Európskeho laboratória fyziky častíc v CERNe, Tim Berners-Lee, vytvoril programový komplet, ktorý nazval web – pavučina (hypertextových odkazov). Web (World Wide Web) sa stal neoddeliteľnou súčasťou internetu. V roku 1990 sa začalo využívanie počítačovej siete na ko-

merčné účely. Internet sa stal súčasťou nášho bežného života. Od roku 1997 môžeme virtuálne navštevovať galérie, prezeráť si trojdimenzionálny priestor, ísť z miestnosti do miestnosti, pozrieť si diela rôznych umelcov.

V roku 2000 presiahol počet používateľov internetu hranicu 1 miliardy ľudí.

Aké **VÝHODY** nám priniesol internet do života? Je ich naozaj mnoho. Zamerajme sa na niekoľko z nich:

1. Intenzívna komunikácia

Komunikovať s rodinou či známymi v inej krajine nie je problém. V priebehu niekoľkých sekúnd majú dokonca aj naše fotky či videá. Starí rodičia a rodičia, priatelia sú tak v kontakte so svojimi blízkymi aj vtedy, keď sú od nich geograficky veľmi ďaleko.

Ako sa však dočítame v Druhom Jánovom liste: „Mnoho by som vám mal písať, nechcel som to urobiť na papieri a atramentom... povieme si to ústne, aby naša radosť bola úplná.“ Priama komunikácia je naozaj neoceniteľná! Spolu s donom Luscoňom môžeme skonštatovať, že „sociálne siete a internet sa pre nové generácie stali vlastou, elektronickou vlastou. Čas strávený na sociálnych sieťach im denne zaberie aj niekoľko hodín. Keďže po sieťach blúdi skoro všetko, vznikla akási nová „InterGalaxia“. Tá sa tlačí do nášho vnútorného vesmíru. A často dochádza k ich prieniku, výmene hodnôt ale aj k zrážke osudových rozmerov.“ (Luscoň, J., s. 17)

Priama komunikácia obohacuje človeka z viacerých aspektov. Neverbálna komunikácia je jej nevyhnutnou súčasťou a častokrát nám napovie o našom blízkom to, čo by sme sa nikdy nedozvedeli, kým by

sme si s ním len písali alebo telefonovali... Videohovory sú vynikajúcim riešením v prípade veľkej vzdialenosti blízkych a nemožnosti vycestovať viackrát do roka. Sociálne siete nám umožňujú spoznať nových ľudí a nadviazať zaujímavé kontakty, záujmovu alebo aj pracovne. Aj ich prostredníctvom vieme hovoriť či písať o Božom kráľovstve, a tak napĺňať odkaz: „Chodte do celého sveta a hlásajte evanjelium.“ (Mk 16, 15) Aj na tejto platforme môžeme vyznať vieru a nehanbiť sa za ňu.

2. Megaknižnica

Ak zadáme informáciu do vyhľadávača, dostaneme hneď odpoveď - textovú alebo formou videa či obrázku. Dlhé sedenie v knižniciach a študovniach, čakanie na knihu z iného mesta či krajiny už nie je nevyhnutné (pokiaľ človek nerobí výskum, ktorý si to vyžaduje). Na internete sa stretneme s obrovským množstvom informácií. Vieme ich selektovať? Vplyvom toho, čo čítame a pozeráme „sme svätci alebo pekelníci. Prebieha v nás proces, ktorý nás neustále premieňa. Konečný výsledok objavíme na konci života. Buď nás to „zbožstvílo“, alebo katastrofálne zničí! O to tu vlastne ide. Duchovný prerod v nás fičí! Zrod pre „iný“ svet sa ešte raz musí udiať! A veru sa deje!... Veľmi dôležité pravidlo ovplyvňujúce ľudskú budúcnosť znie: „Človek sa stáva tým, čo do seba púšťa! A komunikácia je k tomu prostriedok!“ To všetko sa stáva súčasťou tvojho bytia.“ (Luscoň, J., s. 6)

3. Hľadanie práce, školení

Výhodou je rýchlosť a mnoho možností na výber (aj mimo nášho okruhu záujmu, o ktorých sa takto dozvieme).

4. Online nakupovanie

Nová forma nakupovania bez nutnosti návštevy kamennej predajne patrí k mimoriadnym výhodám internetu. Oceňujú ju zdraví i tí, kto-

rí sú obmedzení v pohybe. Rozvoj e-shopov podporila i nedávna „covidová doba“.

5. Práca z domu

Home office - práca z domu je výhodná najmä pre matky s deťmi alebo ľudí s postihnutím. Čoraz viac sa pre ňu rozhodujú aj mnohé firmy, pretože prináša výhody im aj zamestnancom.

6. Charitatívna pomoc

Rýchla pomoc charite a podobným projektom – žiadosť o podporu sa rýchlo dostane k používateľom internetu a pomoc môže byť okamžitá - peňažná alebo osobne sa kontaktujeme a dostaneme úlohy, ako pomáhať.

7. Úložisko informácií

Internet poskytuje možnosť uložiť informácie na bezpečné úložisko a zdieľať ich so spolupracovníkmi po celom svete.

NEBEZPEČENSTVÁ počítačovej siete...

Dnes sa veľa hovorí aj o rôznych ťažkostiach v súvislosti s internetom. Deti aj dospelí čelia takým ohrozeniam ako sebaopopularizácia, konšpirácie, kyberšikanovanie, šírenie nevhodných alebo nebezpečných informácií, falošné zoznamky, bojové hry, porno, závislostné správanie a podobne.

K výzvam 21. storočia patrí aj to, že sa musíme učiť, ako sa s tým vyrovnávať. Ako ho použiť na konanie a šírenie dobra a odolávať negatívam, ktoré sú s ním, žiaľ, spojené?

„Internet, sociálne siete a textové správy sú darom od Boha, ak sa používajú múdro.“ (pápež František - podľa www.postoj.sk)

Internet a kresťan

Stačí si spomenúť na nedávnu „covidovú dobu“ a zatvorené kostoly... Vďaka internetu sme sa mohli zúčastňovať každodenne na online

svätej omši, mohli sme byť prítomní na adorácii na diaľku, mať duchovné stretko s priateľmi, aj keď bol zákaz vychádzania.

V momente, keď počujeme nejakú zaujímavú informáciu z oblasti duchovného života, života Cirkvi, vieme si hneď vyhľadať na internete videá, fotky či rôzne články o danej téme.

Vďaka aplikáciám máme v mobiloch aj Bibliu, spevník, denné modlitby a vieme si z nich kedykoľvek prečítať slová povzbudení.

Keď sa rozbehne podpisová akcia na podporu dobrej veci (napríklad ochranu života), dozvieme sa o nej veľmi rýchlo a môžeme ju hneď podpísať a okamžite šíriť aj poslať ďalej.

Aj webové stránky farností umožňujú intenzívnejšie spojenie s farníkmi a lepšiu informovanosť ľudí. Keď sme niečo prepočuli vo farských oznamoch, vrátíme sa k nim na web stránke farnosti. Aj farský časopis môžeme prečítať tak v tlačenej forme ako i v elektronickej verzii.

Svoj postoj kresťana by sme nemali zahmlievať, ale dať jasne najavo v reálnom živote aj na sociálnych sieťach. Vyjadrovať sa slušne, postaviť sa na stranu dobra, propagovať akcie, o ktorých by sme sa inak ťažko dozvedeli.

Využime novodobý „vynález“ hlavne na to, aby sme ním **oslávili Boha a pomohli k spásu sebe i iným**.

Zdroje: https://www.youtube.com/watch?v=itZOZtu-_LU

<https://www.krestane.info/internet-chytre-telefony-technika/>

<https://encyklopediapoznania.sk/clanok/449/historia-internetu-v-rokoch>

<https://esenssk.wordpress.com/2019/01/28/ake-su-vyhody-internetu/>

<https://www.postoj.sk/10108/papez-internet-socialne-siete-a-sms-su-darom-od-boha-ak-sa-uzivaju-mudro>

Luscoň, J.: *Chodte, urobte prievan v mediálnom smogu!*, Don Bosco, 2019

Strednú školu som navštevoval v Starej Ľubovni a bolo to Cirkevné gymnázium sv. Mikuláša. Bol to pre mňa úžasný čas. Počas stredoškolských čias som sa definitívne rozhodol, že pôjdem spoznávať cestu kňazstva. Svoju formáciu som však začal v Bratislave pri redemptoristoch, kde moje povolanie dozrelo a ukázalo sa jasnejšie – rehoľa nie, ale diecézne kňazstvo áno. A tak som po pol roku nastúpil do nášho spišského kňazského seminára. V roku 2019 som bol vysvätený na kňaza a teraz som poslaný k vám.

Milujem kňazstvo a kňazský život, slúžiť sv. omše, kázať – teda povzbudzovať Boží ľud, svedčať, hlavne ľuď, ktorí sa naozaj chcú polepšiť a ľutujú svoje hriechy (ťažko sa mi svedčia ľud, ktorí majú „dva“ hriechy do mesiaca). Mám rád tráviť čas s ľuďmi, byť s nimi ako bol Ježiš - počúvať ich a prežívať s nimi chvíle pekné, ale aj ťažké. Ako človek mám rád hudbu, tanec, šport – najmä trail na bicykli, autá, cestovanie, dobrodružné zážitky a vo voľnom čase sa venujem psychológii.

Začínam štvrtý rok svojej kňazskej služby a ako ste už postrehli, som trochu „živý“ kňaz. Teší ma, keď sa žije viera jednoducho a normálne, keď sa ako ľudia či už veriaci alebo neveriaci vieme usmiať, porozprávať, pomodliť sa a kráčať spoločne odvážne vpred – otvorení novým víziám a potrebám. Silno vnímam, že viera žitá len v kostole nestačí. Potrebujeme ju konečne vyniesť z chrámu do našich ulíc, rodín, práce...

O toto sa budem snažiť a k tomu vás budem pozývať. Verím, že tento čas strávený s vami bude jedno veľké a nádherné dobrodružstvo.

STRAVUJE MA HORLIVOSŤ ZA TVOJ DOM (Jn 2, 17)

MÁRIA HOLLAAROVÁ

FOTO: autorka

V minulosti sa v našom meste nachádzali **štyri kaplnky**. Každá z týchto štyroch kaplniek stála na vstupe do mesta z jednej svetovej strany a mala ochrannú funkciu. Na severe je to Kaplnka sv. Anny, z východu chráni mesto Kaplnka sv. Trojice, neexistujúca Kaplnka Ukrižovaného Spasiteľa stála smerom na západ, na Chrapčiakovej ulici, z juhu stojí na vstupe do mesta Kaplnka Ružencovej Panny Márie.

Kaplnky v meste neboli umiestnené náhodne. Keby sme spojili pomyselnou čiarou Kaplnku sv. Anny na severe a Kaplnku Ružencovej Panny Márie na juhu mesta a druhou pomyselnou čiarou Kaplnku sv. Trojice na východe s už neexistujúcou Kaplnkou Ukrižovaného Spasiteľa v západnej časti mesta, vznikol by nám kríž, ktorého stred sa nachádza presne v mieste farského kostola - Kostola Nanebovzatia Panny Márie.

Viera prepojená s vnímaním mestského priestoru u našich predkov je obdivuhodná. Vedomie, že vedeniu mesta kedysi záležalo na tom, aby kresťanské symbo-

ly boli v meste prítomné aj takýmto spôsobom, v nás vyvoláva úctu.

Keďže jeseň patrí modlitbe ruženca, pozrime sa bližšie na Kaplnku Ružencovej Panny Márie.

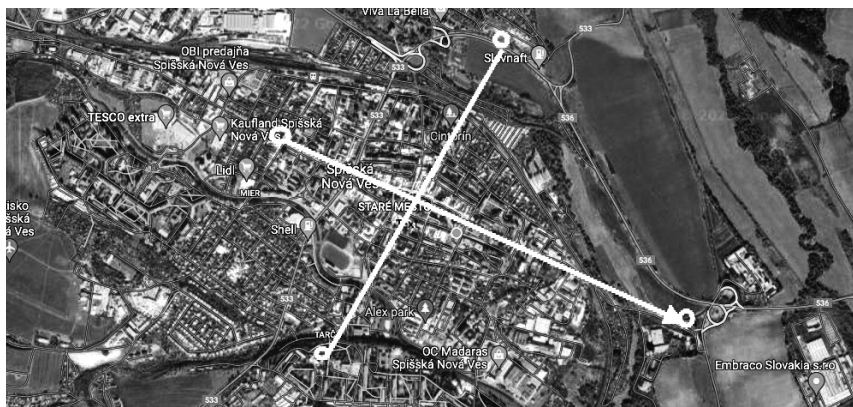
Kaplnka na Tarči bola postavená v roku 1760, jej stavbu iniciovala aj financovala vdova Katarína Schmögnerová. Kaplnka je postavená v štýle vidieckeho baroka, vežička na kaplnke je v neogotickom štýle a je novšia, približne z druhej polovice 19. storočia. Centrálny sieňový priestor je zaklenutý českou plackou (typ barokovej kupoly, odrezanej po stranách štyrmi zvislými rovinami).

Na sviatok Preblahoslavenej Panny Márie ružencovej, 7. októbra, slávime v kaplnke na Tarči odpustovú slávnosť. Počas celého mesiaca október sa v kaplnke veriaci našej farnosti modlia modlitbu svätého ruženca.

Zdroje:

FB stránka mesta Spišská Nová Ves

Kolektív autorov: Dejiny mesta Spišská Nová Ves, 2014

Kaplnky v našom meste vytvárajúce kríž s priesečníkom v mieste farského kostola - Kostola Nanebovzatia Panny Márie

NOVÝ ERB FARNOSTI

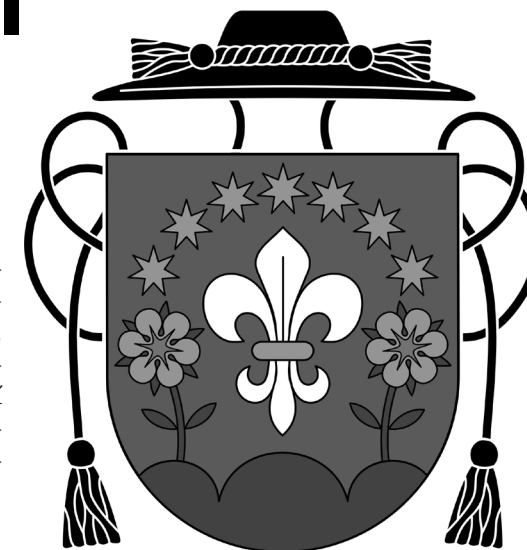
ADAM KONKOL

FOTO: archív farnosti

Milí farníci, predstavujeme Vám nový erb našej farnosti:

Farnosť Spišská Nová Ves je zasvätená Nanebovzatíu Panny Márie. Tá je v erbe symbolicky zastúpená vznášajúcou sa ľaliou a siedmimi nebeskými hviezdami na modrej oblohe. Trojvršie s ružami, ako aj farby erbu majú pôvod v erbe mesta Spišská Nová Ves. Odkazujú tak na to, že táto historická farnosť sa nachádza na území mesta. Čierny kňazský klobúk s jedným čiernym strapcom na čiernej šnúre na každej strane prináleží, podľa pravidiel cirkevnej heraldiky, farárovi a farnosti.

Autorom heraldického návrhu a kresby je doc. PhDr. Ing. Miroslav Glejteck, PhD.

Nový erb našej farnosti

40 DNÍ ZA ŽIVOT PRVÝKRÁT AJ V NAŠOM MESTE

MARTIN POPREŇÁK

FOTO: www.40dnizazivot.sk

Drahí bratia a sestry,

je mi veľkým potešením pozvať vás k spoločnej modlitbe v rámci celosvetovej modlitebnej kampane 40 dní za život, ktorá prebieha od 28. septembra do 6. novembra 2022.

Ako už názov naznačuje, ide o kresťanskú iniciatívu bojujúcu za každé nenarodené dieťa, ktorému dal Boh dušu nekonečnej hodnoty a ktoré je v dôsledku dedičného hriechu ohrozené už pred narodením. Naše zbrane sa podobajú tým Ježišovým - modlitba spojená s pôstom. Či sú úspešné? Po celom svete bolo vďaka tejto kampani zachránených (mi-

nimálne) 22 000 nenarodených detí, zavretých 117 potratových kliník a 240 potratových pracovníkov prestalo byť súčasťou tohto vraždenia.

Jedným zo vzorov našej misie za život je Panna Mária. Tá stála pod krížom a prežívala utrpenie spolu so Synom. Aj my budeme stáť pred miestom smrti našich nenarodených bratov a sestier, pred Nemocnicou v Spišskej Novej Vsi. Uvedomujeme si, že táto účasť nemusí byť príjemná pre každého, že môže byť takpovediac výzvou. Existujú dve riešenia. Môžeme sa vydať cestou schovaných a vystrašených učeníkov, alebo cestou odvážnej Panny Márie. Prosím,

vyberme si tú náročnejšiu, no zároveň v Božích očiach cennejšiu. Ďalej pozorujeme, že naša Matka nestála pod krížom sama. Preto, komu by pomohla prítomnosť ďalších spoluveriacich, tak v čase 15.00 - 16.30 h cez týždeň a 15.00 - 15.45 h cez víkend bude počas týchto 40 dní pred nemocnicou určite prítomný dobrovoľník, ktorý bude viesť spoločné modlitby súvisiace s témou ochrany nenarodených detí. Modliť sa dá, samozrejme, aj inokedy, podľa toho, ako vám to vyhovuje a kedy máte čas. Kto by mal záujem, môže navštíviť aj webovú stránku kampane <https://www.40dnizazivot.sk/>.

Tešíme sa na všetkých ľuďoch dobrej vôle. Ďakujeme všetkým, ktorí naberú odvahu a záujem spoločne sa modliť za záchranu všetkých Božích detí bez ohľadu na ich vek.

40 DNÍ ZA ŽIVOT

Logo kampane 40 dní za život

V TANDEME

Boh vo svojej múdrosti poslal do našej farnosti nového pána farára, Mgr. Jána Záhradníka. Pozná ho. Vie o jeho talentoch, jeho srdci, o jeho túžbach... Po našom osobnom stretnutí som si povzdychla: „Aké úžasné je stretnúť láskavého kňaza...“ Odrazu sa aj vy chcete premeniť na „dobráka“ ... A o to Bohu vlastne ide. Presvedčte sa.

Drahý duchovný otec, aká bola vaša doterajšia životná cesta?

Pochádzam z Liptovskej Osady. Tu žijú moji rodičia. Mám päť sestier a jedného brata. Všetci majú svoje rodiny. Rodičia sa v čase totality stretávali potajme s inými manželmi. Modlili sa, rozjímali, zdieľali sa navzájom a rozprávali o výchove. Vychovávali nás prísne a v skromnosti. Nikdy som ich nevidel hádať sa. Ich vzájomná láska je zaiste to najkrajšie, čo nám do života darovali. Televízor sme nemali, ale otec nám večer pred spaním čítal knihy na pokračovanie, chodil s nami do hôr a na výlety. Od malička sme sa museli zapájať do domácich prác. Keď sme boli väčší, tak i do gazdovských. Myslím, že nám dali veľa lásky, čo nám pomohlo rýchlo sa postaviť na vlastné nohy a nebať sa života.

Prvé štyri roky som chodil do základnej školy u nás. Na druhý stupeň sme všetci žiaci z našej dediny dochádzali do susedných Liptovských Revúc. V tom čase bývali ešte poriadne zimy a tak sa niekedy stalo, že autobus nenaštartoval, alebo zapadol v snehovom záveji. Ako deti sme mali z toho ohromnú radosť, lebo sa nešlo do školy. Zmaturoval som na Strednej priemyselnej škole v Ružomberku. Nad dverami triedy viselo otcovo maturitné tablo. A moja triedna, fyzikárka, učila ešte môjho otca. Bola to tichá, ale múdra a rozvážna žena. Keď sa neskôr dozvedela, že som nastúpil do kňazského seminára, odkázala mi, že sa za mňa modlí. Po maturite som absolvoval civilnú vojenskú službu v Krupine. Tam dozrelo moje rozhodnutie pre kňazstvo a v r. 1995 som nastúpil do seminára na Spišskej Kapitule.

Kde všade ste ako kňaz doposiaľ pôsobili?

Po vysviacke v roku 2001 som bol tri roky kaplánom v Poprade a dva týždne v Novom Smokovci. Tam prišiel na oddych do Tatier p. kardinál Tomko. Spomínam si, akú som mal trému, keď som mu chystal raňajky. Kardinál mal svoju noblesu, ale pritom veľkú pokoru a nenáročnosť. Rozprával sa so mnou ako so seberovným. V polovici júla 2004 ma otec biskup menoval za správcu farnosti do Ždiaru a v roku 2010 do Lomničky. Je to čisto rómska farnosť. Bola to pre mňa úplne nová pastoračná skúsenosť. Mnohí pozerajú na kňazov pôsobiacich v rómskom prostredí pesimisticky a tvrdia, že to aj tak nemá zmysel. Moja skúsenosť je iná. Treba mať trpezlivosť a vedieť sa tešiť i z malých krôčikov. Evanjelium je ako kvas. Pôsobí pomaly a potichu. Neexistuje kultúra, ktorá by sa nedala zušľachtiť evanjeliom.

Nakoniec som bol od roku 2015 farárom v Lendaku. Myslím, že Lendak nemusím predstavovať. Je to ľud, ktorý si chráni svoje tradície a vieru v rodinách. Má svoj osobitý temperament, i slabosti, ale najmä hlbokú vieru, pokoru pred Bohom a veľké srdce.

Ako vo vás dozrievalo rozhodnutie stať sa kňazom?

V detstve ma možno niekedy i napadlo, že budem kňazom, ale pamätám si, že som skôr túžil byť murárom, alebo horárom. Na strednej škole som postupne nadobúdala istotu, že ma Boh volá ku kňazstvu. Musím povedať, že som sa voči tomu vnútorne búril. Mal som dojem, že na to nemám a skôr ma zaujímali technické predmety.

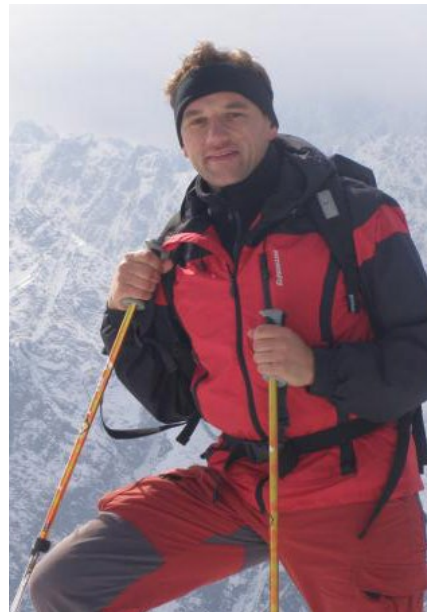
No Božie volanie je síce tiché, ale naliehavé. Osobne mi je veľmi blízky prorok Jeremiáš. Aj on sa vykručal, keď ho Pán povolal: „Mladučký som, neviem hovoriť...“ Ale Boh mu hovorí: „Nehovor, mladučký som,... Ja som s tebou.“ Ján Pavol II. povedal, že kňazské povolanie je dar a tajomstvo. Je to tajomstvo Božie, prečo si Boh niekoho povolá ku kňazstvu. Nakoniec, celé kňazstvo je tajomstvo. Pamätám si, ako som jeden večer napísal list môjmu spovedníkovi, že som sa rozhodol... Keď som list poslal, zrazu prišiel do mojej duše vnútorný pokoj a radosť. Aj Mária bola plná radosti, keď dala Bohu svoje áno. Na druhej strane bohatý mladík odišiel smutný, lebo pre majetok nedokázal nasledovať Pána, ktorý na neho s láskou pohliadol a povolal ho.

Zo začiatku som kňazstvo vnímal skôr ako službu. Čím som starší, viac si uvedomujem, že je to dar, milosť. Kňaz je bytostne zjednotený s Kristom. Je to bremeno, je to služba, ale v prvom rade, nezaslúžený dar. Skrze vysviacku je kňaz celý v Kristovi a Kristus koná v ňom.

Ako prehlbujete svoju vieru?

Ježiš niekoľkokrát pochválil vieru ľudí, ktorí nepatrili k vyvolenému národu. Vyzdvihol vieru kanaánskej ženy, keď prosila za svoju posadnutú dcéru. Na inom mieste pochválil rímskeho stotníka pred učeníkmi, keď povedal: „Takú vieru som nenašiel v celom Izraeli.“ No svojich učeníkov nazval malovernými. Raz bol na nich tak namrzený, že povedal: „Neveriace pokolenie, dokedy vás mám trpieť.“ A to mali byť budúci biskupi. Byť kňazom neznamenať mať automaticky vieru.

Ježiš hovorí, že i maličká vieru, taká

Duchovný otec farnosti SNV – farár Mgr. Ján Záhradník

ako horčičné zrnko, robí divy. Viera nie je dôsledok poznania a štúdia. Je to dar, o ktorý si denne prosíme, podobne ako učenici: „Pane, daj nám väčšiu vieru.“ Aj ja si uvedomujem aká biedna je moja vieru a ako málo dôverujem Bohu. Viera sa prehlbuje osobným kontaktom s Pánom, najmä v adorácii. Teším sa, že na fare p. dekan, môj predchodca, zriadil kaplnku. Mám tak jedinečnú príležitosť na modlitbu. Pápež Benedikt XVI. na stretnutí so zasvätenými raz povedal: „Modlitba je základ, v nej pôsobí Božia milosť. Ak nie sme vo vnútornom spoločenstve s Pánom, nemáme ľuďom čo dať.“

Čo rád robíte?

Oddýchnem si pri fyzickej práci. Rád robím čokoľvek, okrem varenia.

Ako oddychujete?

Som večný turista, rád lyžujem a bežkujem. Niekedy som obľuboval náročnejšie výstupy, až kým som sa raz s kamarátom nezosypal v lavíne. Odvtedy mám pred horami rešpekt. Už som starší, tak sa radšej len tak túlam po prírode. Mám rád ticho a samotu, premýšľam a modlím sa. Slovensko je nádherné, aj tu okolo Spišskej je krásna príroda. Je to majstrovské dielo Božie. Tak to spievame v známej piesni: „Slovensko moje, otcina moja, krásna si ako raj...“

Máte obľúbeného svätca?

Prednedávnom Svätý Otec František povedal, že sa mu páči vidieť svätosť vo svätcoch „vedľajších dverí“. V Cirkvi boli svätci obdarení zvláštnymi charizmami, veľké osobnosti, takí „super svätci“ ako napríklad sv. Ján Pavol II. (Santo Subito), sv. Šarbel, či sv. Páter Pio. Ale svätosť nie je povolanie určené len pre vybranú elitu. Je to povolanie pre všetkých a dosahuje sa vernosťou Ježišovi, väčšinou v úplne obyčajných, každodenných chvíľach života.

Okrem môjho patróna Jána Krstiteľa mám rád takých nenápadných, obyčajných svätých ako bola naša blahoslavená Anka Kolesárová, či Titus Zeman, ale aj talianskych ako Chiara Luce Badano a Carlo Acutis.

Raz som v bývalej farnosti pochovával matku, ktorá priviedla na svet a vychovala 18 detí. Ležala v rakve oblečená v kroji s ružencom v ruke, taká útla žena. Koľko obiet podstúpila, koľko lásky darovala svojim deťom? Nič nemala pre seba. Všetko darovala. Nie je to svätica? Toľko nenápadných nekanonizovaných svätých máme medzi sebou. Boli to slabí, hriechi ľudia, ale Božia milosť cez nich vykonala veľké veci. Koľko takých nenápadných svätých máme i tu v našom meste. Dobré padne spomenúť si na nich. Sú to možno naši blízki príbuzní. Sú v nebi a prihovárajú sa za nás.

Ako ste prijali poverenie začať pôsobiť ako farár v našej farnosti?

Nečakal som to a necítil som sa na to. Spišská Nová Ves je „veľké sústo“. Mal som dojem, že je to nad moje sily. Bol som zvyknutý na dedinskú pastoračiu. Modlil som sa a nakoniec som spoznal, že je to vôľa Božia. Preto som otcovi biskupovi odkázal, že súhlasím. Teraz viem, že nie je všetko na mojich pleciach. Mám troch šikovných kaplánov. Veľa aktivít a podnetov ide od nich a cez nich. Je tu i veľa ochotných laikov.

Na mojich bývalých farníkov z Lendaku nikdy nezabudnem - to sa

ani nedá..., ale tu som teraz doma a som tu rád. Skutočne.

Čo považujete za veľmi dôležité pri budovaní zdravého farského spoločenstva?

Sv. Otec František učí o potrebe misionárskej transformácie farnosti. Hovorí, že je nutné prejsť od udržiavania k misii. Každý človek, ktorý sa stal učeníkom Krista, stáva sa i jeho ohlasovateľom. V našej farnosti sú mnohé spoločenstvá manželov, rodín, mladých i seniorov. Sú to ľudia, ktorí rozjímajú nad Božím slovom, pristupujú k sviatostiam, modlia sa a angažujú sa vo farnosti. Je to naozaj niečo krásne, ale musíme si dať pozor, aby sa naše spoločenstvá vo farnosti nestali sterilnými, teda uzavretými do seba. Na našich „stretkách“ nám môže byť fajn, ale nesmieme zabudnúť, že okolo nás žijú tisíce tých, ktorí ešte nepoznajú Krista, alebo sa od neho úplne vzdialili. Ako im sprostredkujeme stretnutie s Pánom? Dokážeme ich prijať medzi seba a raz ich pozvať do našich spoločenstiev? Cítia títo ľudia, že sú medzi nami vítaní? Myslím tu na mnohé rodiny na sídliskách, ktoré sú sami so svojimi trápeniami; stovky pokrstených Rómov, ktorí žijú v našom meste a vôbec nepristupujú k sviatostiam; ľudí bez domova; mladých, ktorí nemajú zmysel života. Za všetkých týchto zomrel Pán. Nikto sa nesmie cítiť odsunutý na okraj záujmu Cirkvi.

Ako im sprostredkovať radostnú zvesť evanjelia? Zaiste nejde o to, aby sme teraz horúčkovito vymýšľali nové aktivity na prilákanie ľudí. Musíme sa v modlitbe otvoriť vedeniu Ducha Svätého. On v nás môže prebudiť misijný zápal, nové Turíce. Rozšíri nám srdce a povedie nás po cestách, o ktorých sa nám ani nesnívalo. Evanjelizácia je totiž v prvom rade dielo Božieho Ducha.

Čo želáte miestnej Cirkvi v SNV?

Vyprosujem všetkým Božie požehnanie.

Drahý duchovný otec, vďaka za rozhovor. Nech aj vďaka Vám Božie dielo rastie!

KRV KRISTOVA – PLODNÝ VINIČ

Ježiš Kristus je jediný pravý a plodný vinič. Vďaka jeho krvi môžeme my, jeho ratolesti, prinášať ovocie. A dobrotivý Boh sa o nás stará ako dobrý vinohradník.

PETER MARHEFKA

FOTO: archív autora

Popri sviatku Božieho tela (zavedený v roku 1264 pápežom Urbanom IV.) sa od 17. storočia slávil v Cirkvi aj sviatok Predrahej Krvi. V roku 1849 pápež Pius IX. rozšíril tento sviatok na celú Cirkev a ustanovil, aby sa svätiteľ prvú júlovú nedeľu. Od roku 1969 sa sviatok Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi slávi spoločne vo štvrtok po sviatku Najsvätejšej Trojice – v tomto roku 16. júna.

Vrchol našej viery

Ježiš sám hovorí o svojej krvi ako o Krvi novej a večnej zmluvy, keďže jeho život je večný. Krv Krista nám dáva Boží život a živí nás ním. Krv Kristova je čistá a svätá. Očisťuje a posväcuje. Je to krv mocná, predivná. V nej sa pretavila Ježišova láska, pred ktorou mnohí z nás utekajú. Kristus nekričí ani hlučne nevolá. No ani neslabne. Dáva nám Ducha života a je naším svetlom.

Sme slabí a často klesáme. Svätý Ambróz nás povzbudzuje: „Ak je krv vždy znova prelievaná na odpustenie hriechov, musím ju stále prijímať, aby mi stále odpúšťala hriechy. Stále hreším, a preto musím mať tento liek stále poruke.“

Bazilika sv. Benedikta

Najvzácnejšia relikvia Kristovej Krvi sa nachádza vo francúzskom chráme v Neuvy-Saint-Sépulchre. Dve kvapky Ježišovej krvi vraj zachytili na Kalvárii v deň jeho umučenia.

Relikviu Kristovej Krvi máme aj na Slovensku – v chráme svätého Benedikta v Hronskom Beňadiku, ktorý bol povýšený na Baziliku minor Svätým Otcom Františkom 4. marca 2019. Relikvia Kristovej Krvi (časť z plátna s kvapkami Kristovej Krvi počas Ježišovej krížovej cesty) sa tu uchováva od roku 1483. Kráľ Matej Korvín ju priniesol pri príležitosti posvätenia kostola. Bol to cenný dar od pápeža Pavla II. Opátstvo sv. Benedikta ju od toho času ctí a chráni.

Opáti postavili relikviu v chráme osobitnú kaplnku (1489) a oltár (1510). V roku 1829 sa uhorský primas a ostrihomský arcibiskup, kardinál Alexander Rudnay (pôvodom Slovák), postaral o obnovu monštrancie, o čom svedčí nápis na zadnej strane relikviára.

Relikvia Kristovej Krvi v Hronskom Beňadiku

Ježiš Kristus je v bazilike zobrazený ako strom života v rajskej záhrade – Kristus je novým Adamom. V chráme sme teda akoby v rajskej záhrade. Bazilika uchováva vzácne relikvie sv. Benedikta, jeho rodnej sestry sv. Scholastiky, relikviu z plášte sv. Jozefa s pečaťou Jeruzalemského patriarchu aj relikviu Dona Titusa Zemana, ktorý tu bol v noviciáte. Na streche chrámu je križiacky kríž a betle-

hemska hviezda, čo symbolizuje minulú prítomnosť križiakov.

Historický význam milostivého miesta

Pre Slovensko a kresťanstvo na našom území je toto miesto – Hronský Beňadik – duchovne a historicky mimoriadne dôležité.

V roku 172 sa na lúke nad kostolom odohrala scéna, ktorú cisár Marcus Aurelius zachytil vo svojom diele Hovory k sebe samému. Jeho jednotku počas vojen proti Kvádum zachránil z obkľúčenia a od smädu náhly a nečakaný „zázračný“ dážď. Mnohí v tom videli Boží zásah. Na výzvu, aby sa vojaci modlili k svojmu kresťanskému Bohu, prišiel mrak a vyšľahol z neho blesk. Marcus Aurelius ho pomenoval „Gron“, čím dal meno rieke a vlastne celému Pohroniu. Udalosť záchrany vojska je vyobrazená na víťaznom obelisku cisára na námestí Piazza Colonna v Ríme (r. 183). Jej alternatívne opisy nájdeme v dielach viacerých historikov.

V období Veľkej Moravy tu sídlili slovenské kmene. V rokoch 1063 – 1074 vládol v Ostrihome uhorský kráľ Šalamún a v Nitre (sídlo údelného vojvodstva), vojvoda Gejza, jeho bratranec. V roku 1074 Gejza zvíťazil nad Šalamúnom a s podporou byzantského cisára získal moc nad väčšou časťou krajiny. Šalamún, ktorý sa počas života stal trikrát kráľom a trikrát žezlo stratil, sa podľa povesti utiahol do jaskyne a bol tu prvým pustovníkom. Gejza ako kráľ podporoval usadenie benediktínov na území nitrianskeho vojvodstva. Výber padol na miesto už oddávna nazývané Slovenská Brána (dnešný Hronský Beňadik).

Na strategickom mieste na skalnatom brehu nad riekou Hron vyrastal od desiateho storočia mohutný kláštorný komplex. Zakladajúca listina kláštora sa

datuje do roku 1075. Vojnové udalosti v Uhorsku po moháčskej porážke (1526) a následné ohrozenie Turkami sa stalo osudným pre jeho ďalší vývoj. Kláštorná komunita sa rozpustila, kláštor zanikol a vyrástla z neho mohutná renesančná pevnosť. Turci v roku 1599 mesto spustošili a vypálili. Kláštor zotrval ako pevnosť až do konca tureckých nájazdov.

V roku 1881 vypukol v meste požiar a poškodil aj časť kláštorného areálu. V roku 1929 prišli do Beňadika saleziáni. V roku 1951 tu boli internované rehoľné sestry z Kongregácie Božského Vykupiteľa. V roku 1990 sa tu vrátili saleziáni. V roku 1999 sa o kláštor začali starať pallotíni – Spoločnosť katolíckeho apoštolátu. Od roku 2015 je kláštor v správe Nitrianskeho biskupstva. Keď zúrila mor, ostrihomský arcibiskup v roku 1710 na tej istej lúke, kde sa odohrala scéna zázračného dažďa, požehnal relikviou chorých. Na pamiatku udalosti bola na lúke postavená baroková morová kaplnka sv. Krvi (1713 - 1715), ku ktorej vedie cesta od baziliky. A v januári 2020 relikvia Kristovej Krvi požehnala celé Slovensko z lietadla.

Rozjímanie o obeti a naša vďaka

O krvi jednorodeného Syna večného Otca, o krvi vteľneného Božieho Slova, o krvi novej a večnej zmluvy môžeme rozjímať pri litániách k predrahej Kristovej Krvi. Krv Kristova tiekla na zem v smrteľnom zápase, bola prelievaná pri bičovaní, ronená pri korunovaní trnám, až ju Kristus za nás preliadol na kríži. Je to cena našej spásy, bez ktorej niet odpustenia. Ona nás napája a očisťuje naše duše v Eucharistii. Tento prúd milosrdenstva víťazí nad zlými duchmi a je oporou v nebezpečenstve. Je odvahou mučeníkov, silou vyznávačov a zdrojom panien. Je naozaj hodna všetkej cti a slávy, lebo vyslobodzuje duše z očistca, dáva pokoj a nežnosť do našich srdiec a je závdavkom večného života.

Svätý Augustín nám pripomína: „Uvedomte si, že v spôsobe chleba je telo, ktoré viselo na kríži, a v kalichu krv, ktorá vytryskla z Ježišovho boku. Aby ste sa nerozdeľovali, jedzte puto svojej jednoty, aby ste sa nepodceňovali, pite cenu, ktorá bola za vás zaplatená.“

Modlitba ku Kristovej Krvi

Ó, predrahá Krv večného života, výkupná cena celého sveta, nápoj a kúpeľ spásy pre naše duše, ktorá nás bez prestania zastávaš pred milosrdným trónom Najvyššieho. Kláním sa ti s najhlbšou úctou i túžbou, nakoľko je to len možné, zadosťučiniť za krivdy a zneuctenia, ktorých sa ti ustavične od ľudí dostáva, najmä od tých, čo sa ti bezbožným spôsobom života rúhajú. Amen.

KÁNTROVÉ DNI

ADAM KONKOL

Kántrové dni sú dňami pôstu, vďaky a modlitby. Počas kalendárneho roka sa objavujú štyrikrát a to v každom ročnom období a sú zaradené do Pôstneho, Veľkonočného, Cezročného a Adventného obdobia. Sú to dni: streda, piatok a sobota.

Počas týchto kántrových dní sa Cirkev modlí, prosí či ďakuje za rôzne potreby Božieho ľudu. Konferencia Biskupov Slovenska určila **obsah týchto dní:**

Počas **jarných kántrových dní**, ktoré sú po prvej pôstnej nedeli prosíme o dobrú prípravu na pokánie, sviatosť zmierenia a o to, aby sme mali činnosť lásku k bližnému. **V letných kántrových dňoch** pred Nedeľou Zoslania Ducha Svätého prosíme za jednotu kresťanov a za duchovné povolania. **V jesenných kántrových dňoch** po sviatku Povýšenia Svätého kríža ďakujeme za úrodu. A **v zimných kántrových dňoch** v druhom adventnom týždni sa modlíme o príchod Božieho kráľovstva do rodín, venuje sa čas duchovnej obnovy rodín a prosíme za pokoj a spravodlivosť vo svete.

Pôvod kántrových dní možno hľadať v pôstnych dňoch kresťanov už v prvých storočiach kresťanstva. Keď sa v 4. storočí zaviedol štyridsaťdňový pôst pred Veľkou nocou, mnohé, dovtedy zaužívané pôsty sa zrušili. Pápež Lev Veľký (440 – 461) zaviedol pre rímsku Cirkev trojdňový pôst – streda, piatok, sobota – trikrát v roku, a to v týždni pred Nedeľou Zoslania Ducha Svätého, v septembri a v decembri. Z tohto pôstu sa neskôr vyvinuli kántrové dni. Pápež Gregor VII. (1073 – 1085) upravil ich termíny a doplnil štvrtým jarným pôstom, ktorý pripadol do Veľkého pôstu. Kým v minulosti boli tieto dni časom pôstu, v súčasnosti nepatria medzi predpísané dni pokánia. Prísny pôst je pre nás, kresťanov katolíkov latinského obradu záväzný len na Veľký piatok a na Popolcovú stredu. V ostatné piatky, ktoré sú dňami pokánia, sa máme zdržať jedenia mäsa alebo vykonať iný náhradný skutok.

Môžeme sa teda dobrovoľne postiť od jedla, mäsitého pokrmu alebo môžeme aj vykonať skutok nábožnosti – ísť na sv. omšu, pomodliť sa ruženec, krížovú cestu, urobiť skutky milosrdenstva. Skutky lásky k bližnému sú obzvlášť blízke pôstu a veľmi sa páčia Bohu.

Záväznosť týchto dní: streda, piatok alebo sobota nás vedie k tomu, aby sme žili pokáním, ale nie sme viazaní prísny pôstom. Kňaz je však povinný v jednom z uvedených dní vybrať predpísaný formulár svätej omše a tak v mene Božieho ľudu prosíť o požehnanie od Boha pre človeka a jeho činnosť, či poďakovať za dosiahnuté dobrodenia.

Kántrové dni teda nemajú nič spoločné s hudobným štýlom, ale majú pôvod v ďakovaní a prosení. Kto ďakuje je radostný, lebo si uvedomuje koľko toho v živote má, a kto prosí, je zase povzbudený Písmom – kto prosí, dostane. Aj my sa počas kántrových dní môžeme viac zamerať na Boha a lásku k nemu a iným. Môžeme si položiť otázky: Koľko lásky som od Boha dostal? Koľko mu chcem ďakovať? Za čo mu chcem ďakovať? O čo ho chcem prosiť? Nech aj v našej farnosti počas týchto kántrových dní zaznieva Bohu vďaka a prosba a nech dobrovoľným pôstom prinášame viacej Božej lásky do nášho života a okolia, v ktorom žijeme.

Zdroje: www.katolickenoviny.sk, www.farnosťtrnava.sk

HRANICE A ICH ÚLOHA V RODINE

MONIKA DOBROVSKÁ

FOTO: www.pexels.com

„Pravda, každá výchova v prítomnosti sa nezdá radostná, ale krušná, neskôr však prináša upokojujúce ovocie spravodlivosti tým, ktorých ona vycvičila.“ (Heb 12,11)

Predstavte si, že ste v prírode, kde sledujete ako tečie rieka. Voda prináša život všetkému naokolo, rastlinám, živočíchom, ba i nám ľuďom. Jej radostný žblnkot poteší naše uši, osvieži našu dušu. V jej meandroch sa zhromažďujú ryby, ktoré si užívajú jej čistotu. Pokojne preteká svojím korytom, ktoré rieku chráni pred vyliatím.

Iný pohľad je na rieku, ktorá nemá svoje brehy. Bezcieľne tečie a keďže má nekonečnú slobodu, ničí všetko naokolo. Rastliny ostávajú pováľané, plné bahna a ryby nemajú isté miesto pre život, lebo voda je len na chvíľu a potom sa stratí.

Rovnako je to aj s deťmi. Ak im vymedzíme jasné hranice, dávame im slobodu, pokoj a istotu. A to je to, čo práve deti potrebujú. Vtedy sú šťastné a môžu slobodne rásť. To, že sa snažia hranice stále posúvať, je samozrejmé, skúšajú, veď sú to deti. Ak si uvedomíme, že naše „nie“ je pre nich istota, budú ako rieka, ktorá prináša život.

Ak nechávame deti bez brehov, dovolíme im všetko, po čom túžia, tak sme nešťastní a uštvaní hlavne my, rodičia, a potom aj naše okolie, ktoré musí neustále znášať detské vrtochy. Nie som z tých, čo si potrpia na to, čo si o nich ľudia myslia, ale veľmi by ma trápilo, keby moje deti boli iným na príťaž. Boli by neprispôsobivé, sebecké a ubližovali iným. Myslí, že takéto niečo sa rodičovi ťažko počúva. Myslíme na to, o čo sme prosili Boha pri krste. „**Bože, žehnaj naše dieťa, aby jeho život bol tebe na**

slávu, jemu na spásu, nám na radosť a svetu na osoh.“

Dnešná doba nám prináša do výchovy nový fenomén – obrazovky. S týmto sa naši rodičia boriť nemusia. Čas sme trávili s kamarátmi v prírode, kde sme mali dostatok pohybu, zábavy a tak nám aj lepšie chutilo jesť. Dnes máme opačný problém. Deti trávia svoj čas na mobiloch, počítačové hry im prinášajú radosť, vzrušenie a uspokojenie. S kamarátmi si radšej četujú, ako by sa porozprávali zoči-voči.

Rastie nám **generácia závislá na displeji**. A prečo nás displeje tak fascinujú? Ľudský mozog je neskutočný, má mnoho centier a jedno z nich je centrum odmien, ktoré vyplavuje dopamín. Ten sa uvoľňuje pri činnostiach, ktoré sú príjemné, napríklad konzumácia kávy, či čokolády. Túžba objavovať niečo nové, vyriešiť problémy, byť úspešný, je pre nás prirodzená. A toto zažívame pri obrazovkách veľkí i malí. Chceme viac zážitkov, viac víťazstiev, viac lajkov. Tak sa dostávame do bludného kruhu, ktorý nás oberá o reálny život.

Riešenie? **Hranice!** V prvom rade musím vedieť aký je môj vzťah (ako rodiča) k displejom. Netrávim na mobile viac času ako je to potrebné? Deti sú len vernou kópiou svojich rodičov. Rovnako je dôležitý aj obsah, teda čo deťom v ich veku dovoľíme. Výbornou pomôckou pre nás, rodičov, je **knih** Slávky Kubíkovej **Krotitelia displejov**. Je v nej množstvo nápadov ako vychovať deti, aby zvládli digitálny svet.

VSTAŇ! POVOLÁVAM ŤA! CHOĎ! OSLAVUJ!

PETER MARHEFKA

V Trenčíne sa od 28. júla 2022 do 31. júla 2022 zišlo na Národnom stretnutí mládeže T22 viac ako dvestisíc mladých ľudí. Tézy: „Vstaň! Povolávam Ťa! Chod! Oslavuj!“ boli nosnou myšlienkou podujatia, ktoré poctili svojou prítomnosťou aj desiatibiskupi.

„Mladí prišli, aby boli darom pre toto mesto,“ skonštatoval pri príležitosti jeho otvorenia žilinský biskup Tomáš Galis. Stretnutie bolo oficiálnou prípravou na Svetové dni mládeže, ktoré sa uskutočnia za účasti pápeža v roku 2023 v portugalskom Lisabone.

Oficiálna skratka podujatia T22 je zložená zo začiatočného písmena mesta Trenčín a roku, v ktorom sa stretnutie koná. T22 sa nieslo v duchu biblického verša „Mária sa vydala na cestu a ponáhľala sa“ (Lk 1, 39). Keďže evanjelista Lukáš píše o meste v hornatom kraji, tak nosnou symbolikou T22 boli hory, vrchy, turistické chodníky a značky.

N(m)oc modlitby vo štvrtok ponúkla mladým sedem rôznych foriem modlitby na siedmich miestach Trenčína, inšpirovaných siedmimi vrchmi ich prípravy „Výšiny“. Mladí si mohli vybrať: tichá adorácia, večiereň, modlitba chvál, ruženec, liturgia hodín, moderovaná adorácia, modlitby Taizé.

Jedným z podujatí bolo piatkové popoludnie angažovanosti, keď mladí ľudia prostredníctvom kreativi-

ty, tvorivosti, workshopov a diskusií mohli nájsť talenty, o ktorých nevedeli. V sobotu absolvovali Expo povolání so sprievodnými aktivitami a v nedeľu pešiu púť na Skalku pri Trenčíne.

Mladí sa stretli na celoslovenskej úrovni už viackrát aj v minulosti (napríklad v Nitre alebo v Prešove). Priamu nadväznosť na Svetové dni mládeže však naštartovalo Národné stretnutie mládeže (NSM) v roku 2013 v Ružomberku. Malo skratku R13. Prebiehalo paralelne so Svetovými dňami mládeže (SDM) 2013 v Rio de Janeiro. O dva roky neskôr to bolo NSM P15 v Poprade, ktoré predchádzalo SDM 2016 v Krakove. Následné NSM sa konalo v roku 2018 v Prešove. Malo skratku P18 a bola to pozvánka pre mladých na Svetové dni mládeže v Paname.

T22: Svedectvá účastníkov z našej farnosti

Veľmi ma oslovila krížová cesta, kde v spojení divadelného a multimediálneho umenia bolo poukazané na Kristovu obeť v kontexte súčasných dejín. Celý čas v Trenčíne prežitý s našim spoločenstvom Slažiari bol pre mňa povzbudzujúci a veľmi požehnaný. (Katarína Pacáková, 19 r.)

Bolo pre mňa úžasné, že sa naše spoločenstvo rozhodlo zúčastniť aj tejto akcie. Vlastne sme sa tak rozhodli po stretnutí s pápežom. Bolo to veľ-

mi spontánne rozhodnutie. Atmosféra v duchu dávania sa. Bolo naozaj povzbudzujúce vidieť také množstvo mladých idúcich za jediným cieľom ich života – za Kristom. (Dano Klešč, 17 r.)

Na T22 som veľa načerpala z prednášok, spoznala som nových ľudí a aj obnovila mnohé priateľstvá. Bola to pre mňa príležitosť zažiť spoločenstvo mladých z celého Slovenska, kde každý mohol prispieť svojou jedinečnosťou. Trenčín bol plný života a viery – bolo to krásne. Už sa veľmi teším na ďalšie stretnutie mladých. (Katka Hvizdošová, 16 r.)

Najviac sa mi páčila krížová cesta, ktorá bola pre mňa najsilnejším zážitkom. Bola som ohromená počtom mladých, ako sme pri každej príležitosti boli zjednotení v modlitbe. (Renátka Dreisigová, 15 r.)

Bol to pre mňa úžasný zážitok. Veľmi sa mi páčila noc modlitby a jej atmosféra. Ocenila som aj EXPO povolání. Spevy a omše boli takisto úžasné. Stretla som tu veľa ľudí, ktorí obetovali svoj život Bohu a veľa som si uvedomila. (Anička Marhefková, 15 r.)

Páčila sa mi súdržnosť, aktivita a radosť mladých. Veľmi povzbudzujúca bola pre mňa krížová cesta. Som vďačná za príležitosť zúčastniť sa tohto stretnutia práve s našim spoločenstvom. (Katarína Kollárová, 14 r.)

Páčila sa mi púť na Skalku. Veľmi ma zaujala prednáška o bl. sestre Zdenke. Cítil som súdržnosť mladých a úžasnú atmosféru. (Tomáš Hvizdoš, 13 r.)

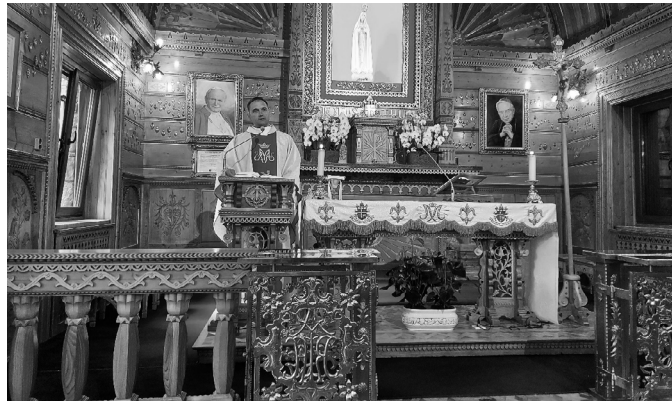
AKO SME PREŽÍVALI LETO 2022 V KATOLÍCKEJ JEDNOTE

VERONIKA KAŠČÁKOVÁ

FOTO: súkromný archív

Pútnici Katolíckej jednoty s duchovným otcom, Mgr. Jánom Záhradníkom

Sv. omša v kaplnke Božej Matky z Fatimy v Zakopanom - Mgr. Ján Záhradník

Vzhľadom na pandémiu Covidu 19 a pre protipandemické opatrenia, sa členovia Katolíckej jednoty na spoločných akciách takmer dva roky nemohli spolu stretávať.

V tomto roku sme sa pri príležitosti 30. výročia obnovenia činnosti Katolíckej jednoty zišli na ďakovnej svätej omši v Kostole Nanebovzatia Panny Márie v Spišskej Novej Vsi. Na stretnutí, ktoré pokračovalo v zasadačej miestnosti farského úradu, sme obnovovali svoje **spomienky na všetky spoločné akcie a stretnutia členov Katolíckej jednoty.**

Keďže členovia Katolíckej jednoty už vekom dozrievame, tento rok sme sa zamerali na iné aktivity.

Pred slávnosťou 1. svätého prijímania, ktorá sa konala v našej farnosti v nedeľu 22. 05. a 29. 05. 2022, sme sa 19. mája 2022 na púti Katolíckej jednoty na Mariánskej hore v Levoči pod duchovným vedením dp. kaplána Mareka Jamricha modlili **za prvoprijímajúce deti a ich rodičov.** Prosili sme Pána, aby na príhovor našej presvätej Matky Márie udelil týmto deťom svetlo a ukázal, ako majú slúžiť Bohu a blížnemu i aby im dal silu prekonávať pokušenia a ťažkosti, ktoré ich v živote čakajú. Za ich rodičov sme prosili, aby príkladom

dobrého a nábožného života pretvárali srdcia svojich detí, aby spolu s nimi raz oslavovali nášho Pána v nebi.

Vysluhovanie sviatosti birmovania v našej farnosti bolo 12. júna 2022. Pred touto slávnosťou sme sa 7. júna 2022 vo Vysokých Tatrách - na Kalvárii na Peknej vyhládke modlili **za našich birmovancov** Krížovú cestu Božieho milosrdenstva.

Kňazi nemali nikdy „na ružiacich ustlané“. Ani naša doba nie je výnimkou. Dnes tak, ako vždy, kňazi potrebujú naše modlitby a podporu. Na púti Katolíckej jednoty dňa 19. 07. 2022 pod duchovným vedením dp. kaplána Márie Brežňana sme spoločne prosili Božiu Matku **za všetkých kňazov.** Vyprosovali sme pre nich silu v modlitbe a vytrvalosť v kňazskej službe.

Svätý Otec František ustanovil „Svetový deň starých rodičov a seniorov“ v pravidelnom termíne - štvrtú júlovú nedeľu, blízko liturgickej spomienky sv. Joachima a Anny, Ježišových „starých rodičov“. Tento rok Svetový deň starých rodičov a seniorov bol 24. júla 2022. Niektorí starší ľudia sa nemodlia a nie všetci z nich myslia na večnosť. Úlohou nás, veriacich seniorov, je modliť sa aj **za seniorov** našich

farností, aj za tých, ktorí neveria, alebo nezakúsili Božiu lásku.

Boh nám požehnal vnúčatá. Sú darom Božím. Preto za nich denne Bohu ďakujeme a zároveň Ho prosíme o múdrosť, aby tieto deti boli pripravené pre život - aby od svojich rodičov a od starých rodičov vedeli kto je Boh, kde Ho treba hľadať a o čom sa s Ním rozprávať. Aby naše vnúčatá a mnoho iných detí poznalo, že byť v Božej ruke je dar najvzácnejší, že Boh vždy a všade ochráni a nikdy neopustí. A práve toto bolo úmyslom púte starých rodičov a seniorov Katolíckej jednoty dňa 11. augusta 2022 do Zakopaného - Svätynie Panny Márie z Fatimy a Ružencovej záhrady v Ludzmierzu. Spoločne sme prosili Božiu Matku **za svoje vnúčatá a pravnúčatá** a za seba navzájom. Sprievodcom tejto púte bol duchovný otec našej farnosti vdp. Ján Záhradník, za čo mu patrí naša veľká vďaka a úprimné Pán Boh zaplat! V homílii nám pripomenul, že **„odpúšťať nie je ľahké... existujú ľudia, ktorí žijú, odsudzujú ostatných. To, čo od nás žiada Boh je, aby sme boli veľkodušní a odpúšťali, a to zo srdca, pretože bez odpustenia nemôže byť jednota. Bez odpustenia nemôže existovať ani Katolícka jednota.“**

NÁRODNÉ STRETNUTIE MLÁDEŽE T22 OČAMI DOBROVOĽNÍKA

DANIEL LYSÝ

FOTO: súkromný archív

Na Národné stretnutie mládeže T22 prišlo v júli tohto roka približne 2000 mladých ľudí, čo ho radí medzi jedno z najväčších mládežníckych podujatí, aké na Slovensku máme. Preto bolo na zabezpečenie takéhoto programu, organizácie, bezpečnosti, stravy, zdravotnej starostlivosti a ďalších dôležitých služieb oslovených množstvo dobrovoľníkov z celého Slovenska, pričom pozvanie prijalo 415 z nich. Boli to prevažne mladí ľudia, ktorí tu prišli nielen slúžiť, ale paradoxne si za svoju službu ešte aj zaplatili (dobrovoľnícky poplatok je forma finančného daru pre národné stretnutie mládeže).

Dobrovoľníci T22 - Spišská diecéza

Základný tím dobrovoľníkov z celého Slovenska prišiel do Trenčína už v nedeľu večer. Od pondelka sa už naplno pracovalo, chystalo, zabezpečovalo. Niektoré tímy dobrovoľníkov sa zaplňali postupne počas ďalších pracovných dní.

Ako členovia Komisie pre mládež a zástupcovia mladých Spišskej diecézy sme dostali službu stravovania. Našou úlohou bolo zabezpečovať koordináciu vydávania stravy pre všetkých: organizačný tím, dobrovoľníkov (raňajky, obedy, večere), účinkujúcich a počas priebehu stretnutia aj pre hostí a cca 2000 účastníkov. V našom tíme bolo približne 25 ľudí, drvivú väčšinu z nich tvorili účastníci Diecéznej animátorskej školy vo Važci.

Každý deň sme sa počas stravovania trikrát denne stretávali so všetkými dob-

rovoľníkmi z ostatných diecéz. Videli sme ich námahu, počuli o ich službe, videli na ich tvárach únavu a oni našu. Bolo ne všedne krásne, ako sme sa všetci navzájom povzbudzovali a vytvárali atmosféru sviežej radosti.

Okrem koordinácie stravovania sme museli takisto pripravovať balíčky dobrovoľníkom, ktorí nemohli prísť na miesto výdaja stravy a zabezpečiť, aby sa dostali priamo až k nim. Popritom sme museli dávať pozor na rôzne diéty, takže balíčky sa museli pozorne triediť. Vstávalo sa každý deň skoro ráno, spať sa chodilo neskoro v noci. Osobne si myslím, že sme mali jednu z najnáročnejších úloh, a to hlavne preto, že v nej šlo o prácu s ľuďmi (tá väčšinou býva náročná), že sa narábalo s jedlom (hladný dobrovoľník je mrzutý dobrovoľník:) a že bolo často potrebné veľmi rýchlo urobiť dôležité rozhodnutia – vybaviť, vykomunikovať, zariadiť... Bolo mnoho momentov, ktoré boli náročné práve na rýchle rozhodnutia.

Pre mňa osobne bolo najväčším povzbudením pozorovať našich mladých v ich službe, v ich nápadoch, rozhodnutí a zodpovednosti. Ani raz som sa nestrelol s hundraním alebo odmietnutím nejakej služby, nech to bolo čokoľvek, hoci aj nad rámec vlastnej služby. Pokorne a odhodlane pomáhali so všetkým, kde bolo treba. Myslím, že po tejto stránke zanechali dobrovoľníci zo Spiša (a samozrejme aj z ostatných diecéz) veľmi dobré svedectvo nielen v rámci T22, ale aj celého organi-

začného tímu i v rámci Rady pre mládež a univerzity KBS. Za všetko hovorí udalosť,

Dobrovoľníci T22 počas služby keď v pondelok po skončení T22 (v Trenčíne po nedeli ostal z dobrovoľníkov už len málokto) išlo niekoľko z nich pomôcť s upratovaním trenčianskej športovej haly. Samotný správca haly pri pohľade na ich prácu povedal, že hoci zažil množstvo rôznych kultúrnych či športových podujatí, ešte nikdy sa nestrelol s ľuďmi, ktorí by boli takí ochotní, odhodlaní a pracovití. Po uprataní pozval týchto dobrovoľníkov na obed, ktorý im sám zaplatil.

T22 bolo výnimočné podujatie a verím, že v mnohých, i neveriacich, zanechalo silné svedectvo.

Chcem sa veľmi pekne poďakovať dobrovoľníkom z našej diecézy (niekoľkí z nich sú aj z nášho mesta – Richard Vojtas, Nikola Vojtasová, Simona Hritzová, Alžbeta Novotná, Viktória Staňová a Pavol Čuj) za krásne svedectvo o láske ku Kristovi a jeho mladým. Bez vašej služby by Národné stretnutie mládeže T22 zďaleka nebolo tým, čím bolo.

Dobrovoľníci T22 počas prípravy balíčkov jedla pre dobrovoľníkov

Odpustová sv. omša v Šulerlochu

PŮŤ – ŠULERLOCH

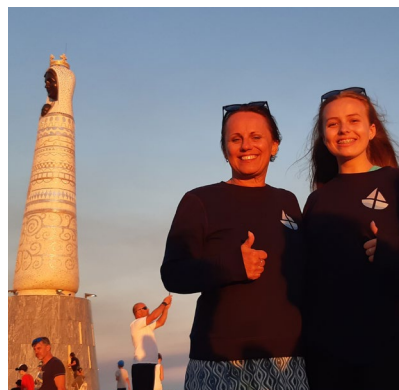
Dňa 16. júna 2022 sme putovali do Šulerlochu na odpustovú slávnosť Panny Márie Karmelskej. Už tradične sa tam stretli pútnici z našej i z okolitých farností. Slávnostnú sv. omšu celebroval vdp. farár Ján Záhradník, ktorý nás pozval vstúpiť do Máriinej školy. Učiť sa od nej pokore, tichosti a pripravenosti slúžiť svojim blízkym.

NOVINKY Z CIRKEVNÉHO GYMNÁZIA ŠTEFANA MIŠÍKA

Koniec školského roka 2021/22 bol obzvlášť náročný, pretože sme sa celá škola zúčastnili nádherného výletu do stavebníctva Prahy a vrátili sme sa ráno v posledný školský deň. Preto sme si túžili cez prázdniny oddýchnuť a načerpať nové sily. Istým dôkazom, že sa nám to darilo, bola aj zábavná prázdninová aktivita na našej sociálnej sieti #prazdninyslodkou, kde naši študenti aj učitelia postupne uverejňovali fotografie z rôznych miest, ktoré navštívili oblečení v mikine so školským logom, modrou loďkou. Aj takto sme ostali v spojení počas prázdnin a v septembri sa opäť stretli v triedach.

Žiaci v Prahe

V mikine so školským logom pri Loretánskej Madone

JANA MARCINČINOVÁ

SPOMÍNAME: KARDINÁL JOZEF TOMKO

PETER MARHEFKA

Slovenský kardinál Jozef Tomko odovzdal 8. augusta 2022 svoju dušu Nebeskému Otcovi. Ako pútnici sme mali milosť navštíviť východoslovenského rodáka v jeho rímskom bydlisku počas májovej týždňovej púte rodín vo Večnom meste. „Tie deti, to je budúcnosť a nádej nášho národa,“ prihovril sa našej skupine 18. mája 2022.

Otcovi kardinálovi sme pri stretnutí aj zaspievali. Požehnal každé dieťa a povzbudil nás s jeho povestným úsmevom a optimizmom. Veľký syn nášho národa počas stretnutia oplýval humorom a nadhľadom. V deň 102. výročia narodenia svätého pápeža Jána Pavla II. nás záverečným požehnaním vypevnil na cestu domov. Na púti sa zúčastnilo 28 detí a mládežníkov, 28 dospelých a rodičov, i traja kňazi, ktorí v minulosti pôsobili ako kapláni v Spišskej Novej Vsi.

Kardinál Tomko prešiel celý svet a založil viac ako 160 diecéz v Afrike, Južnej Amerike a v Ázii. Zakladal semináre a inicioval reformy inštitúcií v jednotlivých krajinách pôsobenia. Zaslúžil sa aj o vybudovanie Slovenského ústavu sv. Cyrila a Metoda v Ríme.

Emeritného prefekta Kongregácie pre evanjelizáciu národov – ľudovo nazývaného „červený pápež“ – si Pán života povolal vo veku 98 rokov. Zomrel o 5.00 h ráno vo svojom byte v Ríme. Od 29. júla 2021 bol najstaršie žijúcim členom kolégia kardinálov. Miestom jeho posledného odpočinku sa stala košická katedrála - Dóm sv. Alžbety.

Ďakujeme dobrotivému Bohu za dar života otca kardinála a s úctou spomínáme.

DUCHOVNÝ KONCERT

MÁRIA HOLLAAROVÁ

V predvečer odpustovej slávnosti Nanebovzatia Panny Márie sa vo farskom kostole uskutočnil koncert pod názvom Hudobné večery. V podaní umelcov K. Mačáka (organ), G. Biesa (husle), L. Kozáka (priečna flauta), Kvarteta priečných flaut Syrix a M. Jamricha (organ) sme si vypočuli diela J. S. Bacha, T. Albinoniho, A. Vivaldiho a organové variácie na tému Magnificat v podaní Mareka Jamricha - kaplána našej farnosti.

NOVINKY ZO ZŠ SV. CYRILA A METODA

MONIKA DOBROVSKÁ

Počas letných prázdnin, v dňoch 4. - 15. júna 2022, sme pre našich žiakov pripravili Letnú školu. Žiaci si užili mnoho tvorivých i športových aktivít.

Na spoločný výlet sa vybrali aj zamestnanci školy, ktorí v dňoch 1. - 3. septembra 2022 spoznávali krásy južných Čiech. Nechýbali sv. omše, návštevy kultúrnych pamiatok a spoznávanie histórie. Obohatení o nové zážitky, dobrú náladu a chuť odovzdať nové poznatky sme ako jedno spoločenstvo vykročili v ústrety novému školskému roku.

Školský rok 2022/23 sme otvorili 5. septembra 2022 slávnostnou sv. omšou vo Farskom kostole v Sp. Novej Vsi. Do školských lavíc zasadlo 48 prvákov. Medzi našich žiakov pribudli aj žiaci z Ukrajiny. Teší nás stále narastajúci počet žiakov, nakoľko sme sa rozrástli o jednu triedu.

Ďakujeme rodičom za ich dôveru, pomoc a podporu. Nový školský rok prináša nové výzvy. Chceli by sme zdokonaľovať výchovno-vzdelávací proces pomocou motivačných pomôcok, moderných učebníc a inovatívnych metód.

Veríme, že sa nám to s Božou pomocou podarí.

Letná škola v GUS

DEŇ ŠKOLY – CIRKEVNÉ GYMNÁZIUM ŠTEFANA MIŠÍKA

Dňa 15. septembra 2022 naša škola usporiadala svoj prvý CGŠM Day - podujatie otvorené pre všetkých priaznivcov a priateľov školy.

Na farskom dvore sme sa stretli nielen učitelia či žiaci, ale aj rodičia a všetci naši priatelia i tí, ktorých naše gymnázium zaujalo.

CGŠM Day a jeho účastníci

25 ROKOV DIECÉZNEHO KATECHETICKÉHO ÚRADU SPIŠSKEJ DIECÉZY

MÁRIA HOLLAAROVÁ

Diecézny katechetický úrad Spišskej diecézy, sídliači v našom meste, si 1. septembra 2022 slávnostným Veni sancte pripomenul 25. výročie svojej existencie. Pri tejto príležitosti otec biskup Andrej Imrich slávil vo farskom kostole svätú omšu obetovanú za zosnulých katechétov a za Božie požehnanie pre katechétov v službe. V príhovore pripomenul katechétom, že „poznávanie je dôležité, ale každé naše bádanie má viesť k poznaniu Boha.“ Riaditeľ DKÚ vdp. Viktor Pardeľ na záver poďakoval otcovi biskupovi aj všetkým katechétom za dlhoročnú službu. Oslava pokračovala slávnostným programom v koncertnej sále Reduty.

PRÍPRAVA NA ODPUSTOVÚ SLÁVNOSŤ

Tohtoročnú prípravu na odpustovú slávnosť v našom farskom chráme sme pojalí netradične a zúčastnili sme sa adorácie pod vedením pána kaplána Mária Brežňana. Bol to požehnaný čas modlitby, stíšenia sa a spevu pred Eucharistickým Kristom.

FARSKÁ PŮŤ NA HORU BUTKOV

MONIKA DOBROVSKÁ

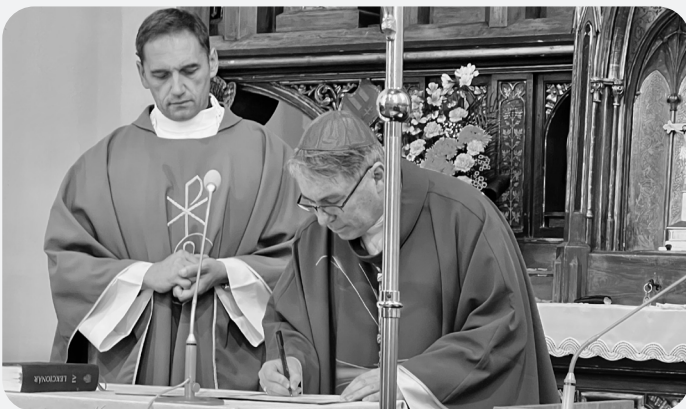

Pútnici na Butkove (foto: Pavol Hvizdoš)

Dňa 17. septembra 2022 sme sa s našimi duchovnými otcami, pánom farárom Jánom Záhradníkom a kaplánom Máriom Brežňanom vybrali na púť na horu Budkov. Je to najmladšie pútnické miesto na Slovensku neďaleko obce Ladce na Považí. O jeho histórii, ktorá sa začala roku 2012, nám porozprával riaditeľ cementárne Ing. Anton Barčík. Pri výstupe naň sme sa modlili krížovú cestu Milosrdenstva za obnovu rodín. Po sv. omši sme si prezreli areál a pomodlili sa spoločne Korunku Božieho milosrdenstva. Medzi pútnikmi nechýbali mladí, ani tí skôr narodení a tak sme mohli prežiť tento výnimočný čas spoločne ako jedna rodina. Povzbudení týmto krásnym miestom a slovami našich duchovných otcov sme sa vrátili domov.

UVEDENIE NOVÉHO FARÁRA DO ÚRADU

Počas slávnostnej svätej omše 10. júla 2022 bol do úradu uvedený nový farár, vdp. Ján Záhradník. Diecézny administrátor, biskup Ján Kuboš, ho do služby uviedol prečítaním menovacieho dekrétu, čo vdp. Ján Záhradník potvrdil prisahou farára. V závere sa nám náš nový duchovný pastier krátko prihovril a vyslovil túžbu mať veľké srdce, aby sa mu doň zmestili všetci veriaci našej veľkej farnosti. Neprestávajme mu k tomu predsavzatiu vyprosovať silu Ducha Svätého.

Vdp. Ján Záhradník a diecézny administrátor biskup Ján Kuboš

BODKA ZA PRÁZDNINAMI

MÁRIA HOLLAAROVÁ

V radostnej a uvoľnenej atmosfére sa 29. 08. 2022 stretli rodičia a deti vo farskej záhrade, aby za prázdninami urobili BODKU. Deti sa zahrli, zasúťažili si, poopekali špekáčiky. Rodičia a starí rodičia sa porozprávali, v modlitbe poďakovali za požehnaný čas prázdnin. Stretnutie ukončili svätou omšou. Pán Boh zaplať všetkým, ktorí prispeli k príprave tohto pekného popoludnia.

Pán farár s deťmi vo farskej záhrade

Rímskokatolícky farský úrad
Letná 60
052 01 Spišská Nová Ves

IČO: 31950141
DJČ: 2020719932
IČ DPH: SK2020719932
Bankové spojenie: Všeobecná úverová banka, a.s.,
Bratislava, pobočka Spišská Nová Ves
IBAN: SK85 0200 0000 0031 5955 2257
BIC: SUBASKBX

Kancelária: 053/442 27 77
Dekan: 053/446 82 19
E-mail: rkfu.snv@gmail.com
Web: www.snv.fara.sk
Facebook: Farnosť Spišská Nová Ves
Youtube kanál: RKC farnosť SNV

Aktuálne informácie sú zverejňované na webovej stránke farnosti - www.snv.fara.sk

Prosba o podporu farského časopisu

Vážení čitatelia,

ďakujeme za Vašu podporu, ktorú preukazujete farskému časopisu. V prípade, že máte záujem finančne podporiť tvorbu časopisu, prosíme, nechajte svoj milodar v hociktojej pokladničke umiestnenej v kostoloch v správe Rímskokatolíckeho farského úradu v Spišskej Novej Vsi alebo ho zašlite na účet úradu: Bankové spojenie: Všeobecná úverová banka, a.s., Bratislava, pobočka Spišská Nová Ves, IBAN: SK85 0200 0000 0031 5955 2257, BIC: SUBASKBX. Do správy pre prijímateľa uveďte „farský časopis Farská rodina“.

Nech sám Pán odmení Vašu ochotu podporiť dielo, ktoré napomáha formovaniu a zjednocovaniu farskej rodiny a slúži Bohu k oslave. Úprimne ďakujeme.

Redakcia

Vydal: Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi pre vnútornú potrebu. **Internet:** www.snv.fara.sk **E-mail:** rkfu.snv@gmail.com
Redakcia: Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi, Letná 60, 052 01 Spišská Nová Ves. **E-mail:** farskarodina@gmail.com.
Zodpovedný odborný garant: Mgr. Ján Záhradník **Šéfredaktorka:** Ing. Viera Kubovčíková **Redaktori:** Mgr. Adam Konkol', Mgr. Daniell Lysý, PhD., Mgr. Monika Dobrovská, Ing. Gabriela Mitriková, PhD., Lucia Smolejová, PhD., Ing. Peter Marhefka, PhD., Mgr. Mária Hollaarová a externí spolupracovníci a prispievatelia.
Imprimatur: Mons. prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup, RKBÚ v Spišskom Podhradí - Spišskej Kapitule, prot. č. 1 107/11/Mj/15. 6. 2011. **Registrácia:** Ministerstvo kultúry SR, registračné číslo EV 4371/11. **Náklad:** 800 ks **Sadzba a grafická úprava:** Mgr. Nikola Vojtasová **Obálka:** Mgr. Mário Brežňan **Technické spracovanie:** Tlačiareň PROGRUP SK, s. r. o., Bratislava. Texty neprešli jazykovou úpravou. **Nepredajné.** Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky. Nevyžiadané rukopisy nevraciam. **Dátum vydania:** 07. 10. 2022 **Uzávierka budúceho čísla** 10. 11. 2022 Svoje príspevky zasielajte najneskôr do termínu uzávierky na e-mailovú adresu redakcie farskarodina@gmail.com.

BOHOSLUŽOBNÝ PORIADOK VO FARNOSTI SPIŠSKÁ NOVÁ VES

	Farský kostol	Malý kostol	Sídliisko Mier	Nemocnica	Dom dôchodcov
Pon	6:45 18:30	6:00 16:30			
Ut	6:45 18:30	6:00 16:30	17:00		
Str	6:45 12:00 18:30	6:00 16:30			
Štv	6:45 18:30	6:00 16:30			
Pia	6:45 18:30	6:00 16:30			
So	6:45 18:30	6:00 16:30		16:00	
Ne	8:00 9:15 10:30 18:30	6:00 7:30 9:00	8:00 9:15 10:30		10:15

Sviatosť zmierenia sa vysluhuje pri ranných a večerných svätých omšiach vo Farskom kostole.

SINGLE
katolíci

www.singlekatolici.sk

Webová stránka s informáciami pre ľudí žijúcich v slobodnom stave. Formačné, oddychové, zoznamovacie podujatia, články, svedectvá, pravidelné online stretnutia.

Archív časopisu Farská rodina:

www.snv.fara.sk

Príspevky, postrehy a námety do farského časopisu Farská rodina posielajte na e-mailovú adresu: farskarodina@gmail.com.

„VŠETKO MÁ SVOJ ČAS A SVOJU CHVÍĽU
KAŽDÉ ÚSILIE POD NEBOM.“ (KAZ 3, 1)

Milí kamaráti,

čas prázdnin sa skončil a začal sa nový školský rok. Niektorí sa tešíte viac, iní menej. V každom prípade nás všetkých čaká niečo nové. Aj Pán Ježiš nám pripomína, že všetko má svoj čas. Oddych, prázdniny, leto, kamaráti, ale aj povinnosti, učenie a nové zážitky. Tak poďme na to! Kto chce dosiahnuť úspech, musí pre to niečo urobiť! A hlavne pravidelne. Ako to však dosiahnuť? Dnes vám ponúknem niekoľko krokov, ktoré vám môžu pomôcť pri učení.

1. **Vytvor si vhodné podmienky** – vyvetraj si izbu, vypni si zvonenia na telefóne, nájdi si správnu polohu tela (aby si nezaspal!)

2. **Naplánuj si svoj čas** – kedy sa budeš učiť a kedy oddychovať. Nájdi si čas aj na kamarátov a hru vonku, alebo prechádzku.

3. **Oddýchni si!** – čas na učenie si rozdeľ na menšie časti a daj si prestávku. Aj v škole ich majú žiaci najradšej! Daj si prestávku v učení aj doma.

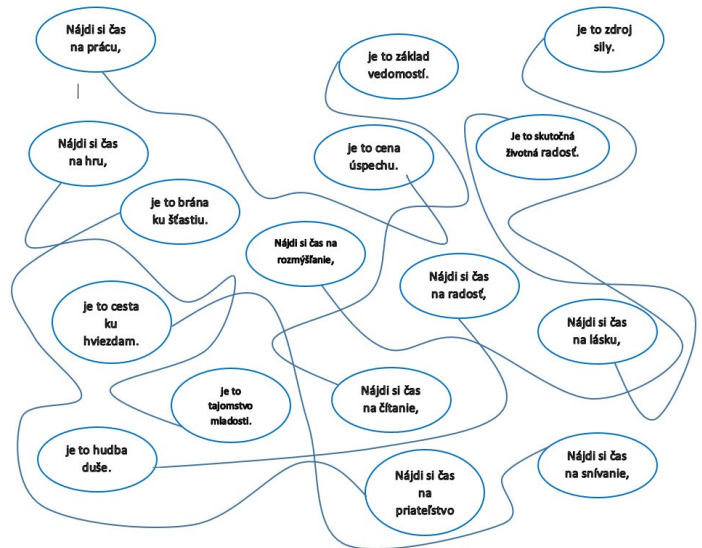
4. **Poznámky** – to, ako máš učivo napísané, je dôležité hlavne pre teba. Čím lepšie a prehľadnejšie budeš mať poznámky napísané, tým jednoduchšie sa ti bude učiť.

5. **Pamäť** – ak si niečo nevieš zapamätať, tak si to nakresli, zaspievaj alebo zatancuj. Urob si z učenia zábavu.

Verím, že tieto rady ti pomôžu v učení a učenie už nebude pre teba takým strašiakom.

Vaša Vranka Danko

NÁJDI SI ČAS NA...

Pripravila Miroslava Kovalčíková